

Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist / C

Lectura primera

Gn 14,18-20

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial

109,1, 2, 3, 4 (R.: 4bc)

Oracle del Senyor el meu Senyor:

Impera enmig dels enemics. R.

«Seu a la meva dreta,
i espera que faci dels enemics
l'escambell dels teus peus.»

«Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la
mare,

R. «Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.»

des del principi jo t'he engendrat.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió
el poder del teu ceptre.

El Senyor no es desdiu del que jurà:
«Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.» R.

Lectura segona

1Co 11,23-26

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Evangelí

Lc 9,11b-17

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.